

سردبیری با دقت و وسواس و بر اساس اهداف پیش‌بینی شده مطالب ترجمه شده مفید را برای چاپ در نشریه انتخاب خواهد کرد.

۵- به نقد نیز اهمیت ویژه داده و نمایشگاه‌های خوب و همچنین کتاب‌های عکاسی ارزشمند را مورد نقد و بررسی دقیق و علمی قرار خواهیم داد.

۶- به اصول و ارزش‌ها و اخلاق حرفه‌ای روزنامه نگاری معتقدیم و خواهیم کوشید که به یک نشریه حرفه‌ای (به معنای واقعی) در زمینه عکاسی منتشر کنیم.

این تصمیمات شورای سردبیری در حقیقت منشور فعالیت‌های ماست و راه و روش اجرایی ما بر مبنای آن تعریف می‌شود. ولی این را هم میدانیم که موفقیت در این راه میسر نمی‌شود مگر با حمایت و همکاری همه دوستان و علاقه‌مندانی که دلشان برای عکاسی می‌تپد و ما را نیز از خود میدانند. بودن تردید فقط با کمک شماسست که خواهیم توانست به اهداف گفته شده که در حقیقت اهدافی جمعی است، دست یابیم. پس ما را در این راه تنها نگذارید.

و اما چند نکته دیگر :

۱- در مورد لوگوی نشریه، شورای سردبیری از میان اتوهای متعددی که تهیه شد، در نهایت لوگویی را انتخاب کرد که خوانایی کافی داشته باشد.

نشریات زیادی را روی کیوسک‌ها می‌بینیم که نامشان به سادگی قابل خواندن نیست و اگر قرار باشد هر کدام از آنها را از فروشنده بخواهیم، باید اجباراً با اشاره به آنها بگوییم آن نشریه را بده ، ما نمی‌خواهیم آن نشریه باشیم. ما دقیقاً می‌خواهیم مخاطبانمان ما را با نام « عکاسی خلاق » بشناسند و صدا کنند.

۲- برای خیلی‌ها، مخصوصاً آنها که از دو سال پیش تا کنون در جریان پیگیری‌های عکاسان برای مطالبه حقوق مادی و معنوی خود بر اساس قانون حمایت از حقوق مولفان و مصنفان و هنرمندان مصوب ۱۱ دی‌ماه ۱۳۴۹ هستند، ممکن است این سؤال وجود داشته باشد که موضع ما در قبال این مسئله چیست؟ به‌خصوص که نگارنده این سطور خود از اولین کسانی بود که به مطالبه این حق برخاست و حالا خود بر مسند مدیر مسئولی این نشریه نشسته است. در پاسخ باید گفت که عکاسی خلاق با اعتقاد به این موضوع، با علاقمندی سعی خواهد کرد که نظرات، اعتراضات، موافقت‌ها و مخالفت‌ها، مشکلات و مسائل مربوط به این موضوع به درستی انعکاس داده شود. ما بر آنیم که حمایت‌های مطبوعاتی کارسازی را در حد توان خود در چارچوب قانون، از مطالبات بر حق عکاسان به عمل آورده و اگر حمایت عملی دوستان عکاس نیز به همراهی ما بیاید، چرا نتوانیم پایگاه مناسب و توانمندی را هم برای مطالبات قانونی خومان (اعم از مادی یا معنوی) ایجاد کنیم؟ راستی چرا نتوانیم؟

و اما نقل یک خاطره: در سال ۱۳۷۲ در گالری کیهان نمایشگاه عکسی برگزار شد که نماد آن یک سنجاق قفلی بزرگ بود. آن سنجاق قفلی به سفارش برگزار کننده به منظور جایگزینی با دفتر یادبود نمایشگاه ساخته شده بود. وجود یک سنجاق قفلی بزرگ در محیط نمایشگاه که به جای دفتر یادبود به کار گرفته شده و بازدیدکنندگان می‌توانستند نظراتشان را روی کاغذ، مقوا، روزنامه، پارچه و هر چیز دیگری که جای نوشتن داشت، بنویسند و در آن فرو کنند(شاید هم برعکس!) و همچنین تیپ‌های مختلفی از اهالی رشته‌های مختلف هنر در آن شب جمع شده بودند جوی را به وجود آورد که تا دیر وقت و بر خلاف عرف معمول نمایشگاه باغ مصفای گالری محل بحث و گفتگوی هنری بین اهالی بود.

خلاصیت هنری در حقیقت خروج هنرمندان از قالب عادت‌های مرسوم و روش‌های رایج در تولید آثار است. خلاقیت، در تفاوت میان شیوه‌های تفکر و اجرای کار هر هنرمند با دیگران معنی پیدا می‌کند. به عبارت دیگر خلاقیت در شکستن قوانین است. اما ابتدا باید قواعد و قوانین را شناخت و بعد زیر پا گذاشت. آن نمایشگاه با نماد سنجاق قفلی که ظاهراً به عنوان یک شوخی هنرمندانه به کار رفت، در شرایطی برگزار شد که همه چیز رنگ و بوی سیاست و سیاست زدگی داشت. در بوسنی و هرزگوین جنگ بیداد می‌کرد. ایرانیان هنوز از کابوس موشک‌باران‌های نیمه شب از خواب می‌پریدند. در مزارع افغانستان مین می‌روید و ...

این رفتار غیر معمول که به شکل یک نظر خواهی در یک نمایشگاه عکس ابراز می‌شد، به عادات معمول بیننده تلنگر زد. این رفتار نه به عنوان یک رفتار مخالفت‌آمیز با جریانات بلکه به عنوان یک رفتار شوخ طبعانه برای جلب توجه و مطرح کردن یک کار صورت گرفت و دقیقاً باعث شد که با وجود دوری راه گالری، آن نمایشگاه در زمان خود به یکی از پر بیننده‌ترین نمایشگاه‌های عکس تبدیل شود. اکثر بازدید کنندگان به دلیل فضای ترغیب کننده‌ای که این عامل غیر متعارف ولی موثر در محیط نمایشگاه ایجاد کرده بود، مدت زیادی را در محل گالری می‌مانند و این فرصت مناسبی را برای بحث و گفتگو و تبادل فکر و اندیشه در اختیار آنان قرار می‌داد. البته این کار هم مانند هر رفتار خارج